

svare derpaa. Det, at den ærede Ordfører selv har brugt Udtrykket »afskediget Sergent af Artilleriet« og ikke Udtrykket »Rekrut« af Forplejningskorpset, godtgør jo ogsaa, at han efter den ærede Ordførers Opfattelse har beholdt sin Grad i sin tidligere Vaabenart, skønt han gennemgik Rekrutskolen ved et andet Korps.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Svend Høgsbro*): De Oplysninger, der nu ere blevne givne særlig fra den sidste ærede Talers Side om, at eet er at være Rekrut i Forplejningskorpsets Skole og et andet er, at man gennemgaar Skolen med den Grad, man havde før, ere for mig en Bestyrkelse af, at det, der er sket, er i Strid med Loven af 22de Marts 1897, § 4, og det saa meget mere, som jeg udtrykkelig citerede, at det i vor Betænkning hedder: »Derfor bør de alle begynde fra neden af, fra Bunden af, altsaa som Rekrutter i Forplejningskorpsets Skole«. Det staar der i Betænkningen. Men nu oplyste de ærede militære Medlemmer os om, at det har ingen af dem været. Det kaster et andet Lys over den ærede Ministers Udtalelse før, og det er jeg dem taknemmelig for. Jeg forstod den ærede Ministers Udtalelser saaledes, at de virkelig havde været Rekrutter; det har maaaske været en stor Dumhed af mig som civilt Medlem, men nu er der gjort bestemt Skel mellem det at være Rekrut i Forplejningskorpset og som Premierløjtnant, Sekondløjtnant eller Sergent at gennemgaa et Kursus der, ligesom vi andre kunne gennemgaa et hvilket som helst Kursus. Dette er noget andet, end hvad vi udtrykte i Betænkningen, hvor det hedder, at de skulle være Rekrutter i Forplejningskorpset. Det glæder mig for øvrigt, at jeg i Betænkningen just har brugt det rammende Udtryk, det er jo ikke altid, man tænker saa nøje over de Udtryk, der bruges, naar man gaar ud fra, at der er en fælles Forstaaelse til Stede, som alle ere enige om. Maa jeg her indskyde en Bemærkning over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) og det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Kreds (J. Hage). Ja, først vil jeg udtale min Paaskønnelse af, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds lige saa vel som det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) gav mig og Forespørgerne Ret i, at det, der var sket, var i Strid med Loven og dens Forudsætninger; andet udtales der ikke i vor Dagsorden, og det er det, der nu har fundet en klar og utvetydig Bekræftelse ogsaa fra det ærede

Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds, det er altsaa rigtigt og ret, hvad vi der sige. At det ærede Medlem alligevel kan have sine Grunde til ikke at stemme for Dagsordenen, skal jeg villig erkende.

Dog vil jeg sige, at naar han antydede, at der var noget, som kunde kaldes Lovens Aand, som det ikke var i Strid med, har jeg aldrig kendt et saadant Begreb; naar noget er i Strid med Lovens Forudsætninger, finder jeg ogsaa, at det er i Strid med dens Aand. Jeg kan ogsaa vel forstaa, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds nødvendig vil stemme for vor Dagsorden, selv om han maatte erkende, at det, som staar i den, er rigtigt, idet d'Herrer lægge deri, at det er en Misbilligelse af deres Partis Ministerium. Jeg vil hertil kun sige, at det, vi ønske, idet vi altsaa give vor Tanker Udtryk i en Dagsorden, er at sige, at det, som er sket, er i Strid med Loven, og derigennem gøre vort til, at disse Brud paa Loven ikke gentages. Andet og mere ligger der ikke deri, men det ligger der ogsaa deri. — Jeg vender saa tilbage til det, som jeg kom ind paa: Vigtigheden og Betydningen af, at man, naar man sidder i fuld Tillid til hinanden og forhandler om en Lov, saa ogsaa kan stole paa, at de Forudsætninger, hvorfra man gaar ud, og de Forudsætninger, hvori man føres ind, virkelig overholdes fra Regeringens og dens underordnede Embedsmænds Side. Det er dette, vi mene, ikke er sket her, det være sig nu i god eller ond Tro — det taler jeg ikke om og fælder ikke nogen Dom over — men naar det ikke er sket, finder jeg, det er betydningsfuldt nok til at give os Anledning til ved en saadan Dagsorden som denne at udtale vor Mening derom. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Kreds talte om, at det var et »drabeligt« Vaaben at benytte en saadan Dagsorden. Naa, jeg synes nu det er et »drabeligt« Udtryk, det ærede Medlem der brugte. Naar man ikke udtaler andet, end hvad han selv erkender er fuldt ud rigtigt fra Ende til anden, skønner jeg ikke rettere, end at det ogsaa er fuldt ud berettiget, at udtale det, naar man overhovedet ikke er bange for at udtale sin Mening, og det skulde vi dog nødvendig være her i dette Ting. De Fortolkninger, hvormed dels det ærede Medlem fra Kjøbenhavns 2den Kreds og dels det ærede Medlem fra Frederiksborg Amts 2den Kreds mente at kunne komme Krigsministeren til Hjælp, anerkender jeg ikke Berettigelsen af; jeg anerkender ikke, at man med nogen som helst berettiget